ἄλλοι.) διότι οὔτε τὴν χώραν των ἐγνώριζον ὡς δυσχείμερον καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀνθρώπων κατοικουμένην καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ὡ ἐκπώμασι χρωμένων» (1) Φαίνεται δὲ ὅτι ἰσχυροὺς ὄντας καὶ ἐπικινδύνους ἠναγκάσθησαν ἐκπαλαι οἱ γειτονες νὰ πολεμῶσιν ἢ ἀποκρούωσιν αὐτούς, εἶον ὁ Δαρεῖος, ὁ Αυσίμαχος, ὁ Μιθριδάτης, οἱ Ρωμαῖοι καὶ τελευταῖον οἱ Βυζαντινοὶ μέχρις ἐσχάτων. Τὰ παράλια ὅμως τοῦ Εὐξείνου Πόντου ὑπὸ Ἑλλήνων ἀποικισμένα εἶχον πιθανῶς πάντοτε ἐμπορικάς τινας συναλλαγὰς μετὰ τῶν νοτιωτέρων φυλῶν τῆς Σκυθίας καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Ταυρικὴ Χερσόννησος ἦτο τὸ σιτοπεμπεῖον τῆς Ἑλλάδος, καθὼς τῆς Ρώμης ἡ Σικελία καὶ ἡ Αἴγυπτος ὕστερον· ἐκ δὲ τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐξήρχοντο παμπληθῶς αἱ ταριχεῖαι. Δηροῦντο δὲ οἱ Σκύθαι εἰς πολυαρίθμους καὶ πολυγλώττους φυλάς, οἷον τοὺς Σαρμάτας, Σαυρομάτας, Οὔλους, Γέτας, ἱππημολγούς, Ῥοξολάνους (2), Ταύρους, Ἀριμασσοὺς, Γελωνοὺς, Βουδινοὺς, Σίρακας, Τυρίτας, Ἰάζυγας, Γαλακτοφάγους, Ἀμαξοικοὺς, Βέχειρας, Μελαγχλαίνους, Μιῶτας, Ἀγαθύρσους, Ἄρτωπας, Κέκρυφας, Ἀριμασπούς, Γυμνάιους, Ἡνιόχους, Κορικοὺς, Κόλχους, Νεύρους, Λαζοὺς κτλ. Ἐκ τούτων οἱ Οὖνοι ἐπέδραμον καὶ ἐλεηλάτησαν τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν Ε'. αἰῶνα. Μετὰ δὲ τὸν ΣΓ'. ἀνεφάνησαν καὶ οἱ ἄγνωστοι ἕως τότε Σλάβοι κατέχοντες δὲ κυρίως τὴν μεταξὺ Βαλτικῆς, Τιβίσκου (Theisse) Ἄλβιος (Elbe, καὶ Εὐξείνου Πόντου χώραν. Οἱ δὲ Ῥοῦσσοι, ἢ Ῥῶσσοι ἠκούσθησαν κατὰ τὸν Θ'. αἰῶνα ὡς φατρία τῶν Ῥοξολάνων ἀνηκόντων εἰς τοὺς Σαρμάτας.

Οἱ Σλάβοι δὲ αὐτοὶ διῃρημένοι εἰς διαφόρους φυλὰς (Ῥαδιμίτσχας, Δρεβλιανοὺς, Βιατίσχας, Σεβίρους, Δρεγοβίσχας, Βέσσους κτλ.) κατεῖχον τὴν παλαιὰν Σαρματίαν, ἢ μεγάλην Σκυθίαν· ἐπιτρέχοντες δὲ τὸ βασίλειον τῶν Γραικορωμαίων κατεστάθησαν πολλαχοῦ ὡς ἔποικοι καθὼς π.χ. εἰς τὴν Πελοπόννησον. «Ἦσαν δὲ πολεμικοὶ καὶ κατ' ἐξοχὴν φιλόξενοι, καθὼς τοὺς διαγράφει ὁ ἀρχαιότατος Σλάβος χρονογράφος Νέστωρ· ἐξ αὐτῶν ὅμως τινὲς, οἷον οἱ Δρεβλιανοὶ, ἦσαν ἄγριοι καὶ ζῶντες ὡς κτήνη ἐφονεύοντο συναλλήλως, ἥρπαζον δὲ τὰς νεανίδας, ἀποποιούμενοι τὸν γάμον. — Ἄλλοι δὲ, καθὼς οἱ Ῥαδιμίτσχαι, Βιατίσχαι καὶ Σεβεριανοὶ ἐμφωλεύοντες ὡς ἀνήμερα θηρία εἰς τοὺς δρυμοὺς ὑπερέβαινον τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἀσχημοσύνην, ἔκαιον τοὺς νεκροὺς, ἔπειτα δὲ συλλέγοντες τὴν σποδὸν εἰς κάλπην ἔβαλλον ἐπὶ στύλων εἰς τῶν ὁδῶν τὰς ὄχθας.»

Ἐν γένει αἱ γυναῖκες ἐδούλευον ὡς ἀνδράποδα ὑποτασσόμεναι εἰς πάσας τῶν ἀνδρῶν τὰς ὀρέξεις· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν δὲν ἤλπιζον βελτίωσιν τῆς τύχης των ταύτης! Ἂν ἡ οἰκογένεια ἦτο πολυπληθὴς, ἐφόνευον τὰ ἐπιγεννώμενα θήλεα, τὰ ἄρρενα διετηροῦντο πάντοτε διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δοῦλοι καὶ τὰ παιδία ἀμοιβαίως ἀπέκτεινον γέροντας ἤδη καὶ ἀδυνάτους, ἀκολούθως δὲ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν ἀποβάλλοντας γονεῖς τῶν.

Ἂν καὶ ἦταν τοσούτῳ σκοτεινοὶ οἱ Σλάβοι ἐπαθαίνοντο πολὺ ὑπὸ τῆς μουσικῆς, ἢ ἄπων τὰ ἄσματα, διαίους χορούς, καθὼς μέχρι τοῦδε, καὶ τὴν σωμα[illegible] Ἐλάτρευον δὲ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως τὸ πῦρ, [illegible] τυρῶνας, τὸν κεραυνὸν, πολλαπλασιάζοντες τὰ [illegible] ποιούμενα εἴδωλα Ὁ κακὸς δαίμων ἐλέγετο πρὸ [illegible] Γσερνεβόγ, ὁ δὲ ἀγαθὸς Βελιβόγ (1)· ἄλλο. [illegible] Σβιατοβόδ ἦτο προφήτης τοῦ μέλλοντος καὶ προστ[illegible] τῶν μαχητῶν· εἶχε δὲ τέσσαρας κεφαλὰς, δύο [illegible] πώγωνα καὶ πλοκάμους. Ἡ Λάδω ἦτο θεὰ ἀντ[illegible] γος τῆς Ἀφροδίτης. Εἰσέτι κατά τινα καιρὸ[illegible] ἔαρος αἱ παρθένοι τῆς Ῥωσσίας τραγῳδῶσι [illegible] τινα, ἔχοντα ἐπιμελῶδημα τὸ ἐξῆς· Λάδα δίδι[illegible] κτλ. Οἱ ἱερεῖς ἐτρέφοντο διὰ τῶν θυμάτων καὶ [illegible] ἔφερον γενειάδα· εἶχον δὲ καὶ λόχους στρατι[illegible] προνομευόντων διὰ νὰ πλουτίσωσι μὲ τὰ λάφυρα [illegible] ναυς· ἐτραγίαζον δὲ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς [illegible] δωμῶν τοὺς βαθμίδας.

Ἡ ἐξουσία ἀνῆκεν εἰς πολεμιστὰς ἐπιφανεῖς [illegible] μένους Βοῦάρους, Βοεβόδας, Κνιάζ, Πάνς, Πο[illegible] Καρόλς, ἢ Κρόλς (Κράλ) κτλ.

Ἡ γλῶσσα τῶν Σλάβων κατ' ἀρχὰς ἦτο [illegible] ἐκφράζουσα μόνον τὰς πρώτας τῆς ζωῆς χρείας [illegible] κτησε δὲ ἀλφάβητον κατὰ τὸ 865 ἔτος, ὅτε φ[illegible] φός τις Κωνσταντῖνος (Κύριλλος) καὶ ὁ ἀδελφός [illegible] Μεθόδιος ἐσταλήσαν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς [illegible] σταντινουπόλεως πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Μο[illegible] καὶ μεταφράσαντες τὰ ἱερὰ βιβλία, ἐφεῦρον [illegible] κτῆρας καὶ ἐθεσμοθέτησαν οὕτω τὴν γλῶσσα[illegible] τῆς ὁποίας ὁ εἰρημένος μοναχὸς τοῦ Πετσέρσκ[illegible] Κιόβου Νέστωρ συνέγραψε τὰ χρονικὰ τῆς Ρω[illegible]

862—879 Οἱ Σλάβοι δημοκρατούμενοι ὑπεν[illegible] ὑπὸ τῶν λεγομένων Βαρέγων, λαοῦ μαχιμωτάτ[illegible] ὑπερβορείων τόπων. Ἀποτιναξαντες ἔπειτα τὸν [illegible] ἐξαστίασαν πρὸς ἀλλήλους, ὅθεν συμφώνως προσε[illegible] πάλιν ὡς διαιτητὰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Βα[illegible] οὗτοι δὲ ἐλθόντες ἐπλήρωσαν τὸν μῦθον τοῦ [illegible] ὅστις διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἔλαφον ἐζήτησε δοῦ[illegible] ἄνθρωπον γενόμενος διὰ παντὸς αὐτοῦ ὑπο[illegible] Ἔκτοτε ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Ρουρὶκ διαδεχθεὶς [illegible] ἄλλους δύο συμμάχους του ἐστερέωσε τὴν νε[illegible] σίαν εἰς τὸ Νοβογορόδ.

Ἀλλ' οἱ αὐτοὶ Βαρέγοι στρατηγούμενοι ὑπὸ [illegible] τοῦ Ὀσκὸλδ καὶ Δίρ, ἐπέδραμον ὕστερον τὴν [illegible] χάριν λαφυραγωγίας μέχρι Κωνσταντινουπόλεως [illegible] κατεστάθησαν εἰς τὰς τερπνὰς ὄχθας τοῦ Βορυ[illegible] καὶ ἐκυρίευσαν τὸ Κιόβον· ἀλλ' ὁ Ολὲγ συν[illegible]

---

(1) *Στραβ. Β. Ζ.*
Ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ βάρβαρος
Πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζουσ' ἐστὶ γῆν
Καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένην.
(Σκύμνου Χίου περιηγ.)

(2) *Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀρχικώτατοι πάντων· «ὑπὲρ δὲ τῶν Ῥοξολάνων οἵτινες οἰκοῦσιν οὐκ ἴσμεν.»*

(1) *Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ναπολ[illegible] οὕτως ὠνόμασαν οἱ Ῥῶσσοι τὸν αὐτοκράτορα [illegible] ξανδρον.*